

afgift paa samme Tid, som i de større Ban-
ker baade Hovedobligationer og Transporterne
ere frie for Stempel. Jeg tror, det var øns-
keligt, om der i den Henseende stete en For-
andring, idet der virkelig er Tilfælde, hvor den
Tante, som det ærede Medlem for Aarhus
Amts 1ste Valgkreds gav Udtryk, er rigtig.
— Jeg skal med disse Bemærkninger anbe-
fale Lovforslagets Fremme. Jeg er tilbøielig
til at tro, naar jeg ser hen til de forfjellige
Udtalelser, der ere faldne, at det vilde være
det Samme som at henlægge Forslaget, hvis
man lod det gaa i Udvalg, og jeg kan ikke
skjønne rettere, end at mellem 1ste og 2den
Behandling ville de Medlemmer, som interes-
sere sig for denne Sag og have sat sig ind i
den, kunne samtale om de Vendinger, der
maatte være at stille; disse Vendinger
ville jo let kunne overses og behøve vistnok
ikke at fremkomme netop gennem et Udvalg.
Naar det er sagt, at man tidligere, da der
var Spørgsmaal om at indrømme Kreditfor-
entingerne lignende Begunstigelser, gik omhyg-
geligere frem, saa skal jeg dertil bemærke, at
det jo den Gang gjaldt om at lægge Hoved-
grundvolben, medens der her kun er Tale om
at give de ved Lovgivning allerede fast-
slaaede Grundsætninger Anvendelse paa det
foreliggende Tilfælde. I Henseende til Bank-
styrelsen er det blevet fremhævet af et Par
ærede Medlemmer, at den hensigtsmæssigst
burde bestaa af indfødte Borgere. Det er
jo en Tante, som tildeels har sit Tilsvarende
i Bestemmelserne om Skibsbederterne og dels
ganske vist, især ved første Diekast, har noget
bestemt Tiltalende, men efter det Virksomheds-
omraade, som vi tør antage, og som vi Alle maa
ønske, at denne Bank maa faae, maa jeg mene,
at en Bestemmelse som den, de ærede Med-
lemmer have antydet, muligens kunde blive for
streng mod de Grundsætninger for dens Virk-
somhed, som vi Alle ønske fulgte. Jeg skal
ikke udtale mig tydeligere, idet jeg tror, det
vil forstaaes, naar jeg siger, at ligesom man
paa den ene Side kan sympatisere med Rig-
tigheden af det Princip, der er gjort gjældende,
kan man paa den anden Side ved at hævde
det strengt maatte udelukke Bestemmelser, som
i og for sig vilde være heldige for Bankens

Virksomhed paa et Omraade, hvor vi Alle
ønske, at den maa komme til at virke.

Frederiksen: Jeg takker de ærede Ta-
lere, som jo væsentlig have udtalt sig med
Velvilje om dette nye Institut, og jeg takker
særlig det ærede Medlem, som nu havde Ord-
et, for den Udtalelse, at det at henvisse Sagen
til et Udvalg paa dette Stadium af Sessjonen
efter al Sandsynlighed vilde være det Samme
som at begrave den; ogsaa jeg ser dert den største
Fare for Sagen. Jeg kan lige overfor hele
denne Sag ikke Andet end fremsætte den al-
mindelige Bemærkning, at det dog baade efter
Sagens Natur og efter den Lovgivning, vi
heldigvis have paa dette Punkt her i Danmark,
ganske maa være overladt til Folk selv, hvor-
ledes de agte at indrette den Slags Institu-
ter. Sagen er kommen for her, fordi den
høje Regjering har fundet det rigtigt at give denne
Bank en Del af de Begunstigelser, som ind-
rømmes de andre Instituter, navnlig Kreditfor-
entinger, der beskæftige sig med denne Art af
Forretninger. Det er Begunstigelser, som Re-
gjeringen tidligere har kunnet give paa egen
Haand uden at komme til Rigsdagen derom.
Efter Loven af 20de Juni 1850 kunde Re-
gjeringen til Kreditforentinger og Caanekasser
mellem Godseiere — hvad der jo i høj Grad
svaerer til den Art af Instituter, som her er
Tale om, idet der ogsaa der i Virkeligheden
er Spørgsmaal om en Art af Hypothekbanker
— give samtlige de Begunstigelser, som der her
er Tale om, og det er først efter den nye
Stempellov, at Forholdet er blevet saaledes for-
andret, at Meddelelse af disse een Gang for
alle vedtagne Begunstigelser skal i hvert særligt
Tilfælde ske ved Lov. Nu forekommer det
mig, at naar Spørgsmaalet bliver om Med-
delelsen af disse Begunstigelser, da kan der
fornuftigvis ikke være Spørgsmaal om Andet
end dette, hvorvidt Institutet frembyder
den fornødne Sikkerhed. Er den tilstede, kan
jeg ikke tro Andet, end at den høje Rigsdag
maa med Regjeringen være enig i, at disse al-
mindelige Begunstigelser maa gives. Og det
forekommer mig, at naar man ikke med ond
Villie vil se paa, hvad her foreligger, kan det
ikke være nogen som helst Tvivl om, at her er